

ONS OKRANTJE

Het pretentieloos infoblad van OKRA Kester

Hoopnummer

27

Kerstmis 2020

Als kluizenaars...

In een ver verleden werd ons op de schoolbanken verteld dat er ooit te Kester een kluizenaar heeft gehuisd. De kluis zou hebben gestaan op de hoogte langs de Berchomstraat. En inderdaad, op zijn kaart van 1777 tekent cartograaf Ferraris een duidelijk icoontje op de plek waar die kluis, een *hermitage*, heeft gestaan. Wat zocht men daar: het groen, de rust, de stilte, weg van de mogelijke drukte, om in afzondering door te dringen tot de essentiële dingen van het leven.

Vandaag dwingt corona ons naar datzelfde groen, naar stilte, ver weg van drukke samenscholingen. Amper tien mensen mag men ontmoeten, of amper vier, of slechts twee of één enkele... Thuis blijven, geen kapper (al wordt dat haar zo lang), geen pint, de arts in hoogste nood, een winkel, even maar en liefst alleen, geen gezellig vriendenbezoek, geen feestjes groot of klein. Als kluizenaars leven we...

Maar, al weten we niet wanneer de kansen zullen keren, wanneer de vraagtekens zullen mogen worden gegomd, wanneer de 'goeie oude tijd' van eergisteren terug zal komen, sommige dingen blijven doorleven, al ruim 2000 jaar. Want **Kerstmis** zal er zeker zijn op 25 december. Het Mariaal Centrum in Leuven heeft het ons in haar *Vitamientjes voor de ziel* deze maand nog eens verzekerd in heerlijke bewoordingen:

*De naam van de 'aanloop' naar Kerstmis, **advent**, houdt een belofte in. Dat Christus zal komen, als het licht van de wereld in een donkere nacht. En dat Hij zijn belofte nakomt, daar mogen we op vertrouwen. Een groot feest met de hele familie is dit jaar uit den boze. Maar dat mag geen excuus zijn om Hem niet uit te nodigen op 25 december. Veel plaats aan de feestdis heeft Christus niet nodig. Een klein plekje in je hart volstaat. Hou jij een plaatsje vrij voor de jarige?*

Novemberdagen, anders...

Allerheiligen, Allerzielen... Dit jaar konden we niet, mochten we niet, onze overleden OKRA-leden van het voorbije jaar als naar gewoonte gedenken. Geen ochtendlijke viering om 2 november in de kerk, geen gezellig ontbijt met rozijnenbrood en geurende chocomelk, naar het recept van Irène en Mariette. Maar wie ons verliet, blijft steeds nabij.

Hun namen: **Margriet Vermeren, Elisa Arijs, Irène Luckx en Lisette Cosyns.**

Voor ieder van hen werden/worden woorden van eerlijke waardering en warme vriendschap gezocht om te vertolken wat in het gemoed van elk medelid kan leven ter hunner opzicht. Van elk van hen blijft het beeld levendig verankerd in ieders geheugen, met zoveel persoonlijke tinten opgehoogd, door eigen ervaringen ingeëts. Voor elk van hen leggen we hieronder nogmaals de OKRA-krans neer waarmee het graf van ons bestuurslid Irène werd gesierd.

Rouwend afscheid nemen...

Op 31 oktober 1939 werd **Lisette Cosyns** te Kester geboren. Op 2 oktober 2020 is zij te Halle overleden in het AZ Sint-Maria. Aan haar echtgenoot Pierre Verlaet en aan de kinderen Jacques en Chantal werd het medeleven van bestuur en leden van OKRA Kester van harte aangeboden. Op dinsdag 3 november vond haar uitvaartdienst plaats in de aula van het funerarium Luypaert te Herne, in uiterst intieme kring, zoals in coronatijd voorgeschreven. Voorganger Piet Theunis las bij die gelegenheid evenwel het gebruikelijke afscheidswoord van OKRA voor, een woord dat inmiddels alle leden reeds hebben ontvangen. Hieruit toch enkele zinnen, als gedrukt spoor van de waarderende vriendschap die elkeen met Lisette mocht uitbouwen, om haar toch te zeggen dat we haar graag uitgeleide hadden gedaan...

‘Woorden van troost zoeken te zijn als zachte zalf op smeulende pijn. Bijtende pijn was het ongetwijfeld wanneer Lisette op 2 oktober is overleden. Wij wensen hen hopen met troostende zalf uw felste leed een beetje te verzachten, om des te serener de schone herinneringen aan haar voller en blijvend te kunnen koesteren.

Ook woorden van waardering spreken we graag uit. Zoveel jaren reeds was zij lid van OKRA-Kester. Door praktische en fysische omstandigheden kon zij niet steeds aanwezig zijn op de maandelijkse vergaderingen. De feestelijke dagen, die wou zij, als het enigszins mogelijk was, zeker niet missen. Was zij present, dan zag men ze genieten, genieten van het gezelschap, genieten van de sfeer, de stille verhalen, het vrolijk gezang. Haar gelaat, haar ogen, haar woorden verraadden de vreugde van hart en wezen om te delen in de gezelligheid van het moment.

Het beeld van een lieve, immer doende Lisette, bekommerd om haar gezin, bij voorspoed en ontij, blij in gezelschap, discreet in omgang en taal, zal haar steeds omringen. OKRA-Kester blijft haar dankbaar om de jaren van trouw en warm lidmaatschap.’

Moeizame OKRA-dagen

Van een normale OKRA-werking is nog steeds geen sprake. Alle goeie intenties ten spijt, vergaderen kan of mag nog niet. En de voorzitter en zijn bestuur maar denken aan plannen, aan actie, aan alternatieve vormen van contact, aan het traditionele Kerstfeest, een hoogdag voor ons trefpunt. De verdeling van de magazines is perfect geregeld, mededelingen allerhande worden op papier gezet en verspreid, nieuwsjes, droef of blij, worden naar mekaar doorgeschoven, ongeduld is een koorts, geduld de remedie.

Maar voorbij al deze twijfels en vraagtekens wil uw bestuur aan elkeen een fijn eindejaar wensen, een **Zalige Kerst, een **Gelukkig Nieuw Jaar**. Moge voor ieder lid 2021 een zegen worden, een bron van voorspoed, een stralende zon, een spoedig weerzien, een nieuwe lente.**

Zo zal het altijd zijn... elk jaar opnieuw... na donkere winterdagen...